

# Pět hlavních důvodů imigrační krize

**Státy Evropské unie zažívají největší příliv imigrantů od války.**

**Jaké jsou hlavní důvody, proč se s tím tak těžko vyrovnávají?**

Luboš Palata  
redaktor MF DNES

## 1 Státy na okraji Schengenu nedokážou střežit hranice

Není to nový fakt. Migranti, byť v menších počtech než nyní, se nelegálně dostávali do Itálie a Řecka už v minulých letech. Dokud migranti přicházeli v desetitisícových počtech, nikdo to příliš neřešil. Po zhroucení Libye, propuknutí války v Sýrii a Iráku a vzniku Islámského státu se však daly do pohybu miliony lidí. Evropská unie jako celek hranice nestřeží, pouze v tom členským státům pomáhá. To by se

mohlo v řádu měsíců změnit. Ozbrojené akce proti pašerákům v Libyi naráží na nutnost získat souhlas OSN, což se nedaří.

## 2 Rozdílné postoje členských států neumožňují dohodu

Německo prohlásilo, že přijme všechny uprchlíky z válkou zmítané Sýrie. Naopak země jako Česko nebo Polsko říkají, že je třeba jim pomoci, ale na místě. Pomoc proto chtějí směřovat do relativně klidných částí Sýrie nebo do sousedních zemí jako Turecko nebo Jordánsko. Zvláště nové členské státy Evropské unie nechtějí přijmout pokud možno vůbec žádné azylanty.

Panují také obrovské rozdíly v tom, jak jednotlivé země udělují azyl. Jednotná evropská legislativa neexistuje. Velice se od sebe také liší podmínky žadatelů a azyl. Zatímco země jako Řecko nebo Maďarsko jim neposkytují téměř nic, v Německu či Skandinávii mají zajištěnu slušnou péči a kapesné v řádu stovek eur měsíčně.

## 3 Rozšiřující se válečný konflikt u hranic Evropy

K ekonomické imigraci z Afriky, která je trvalým problémem, zesílil mohutně proud uprchlíků ze Sýrie, Iráku a částečně i z Afghánistánu. Západ a jeho spojenci tam „nevýhrávají“ ve válečných konfliktech s různými extrémními protizápadními skupinami - Islámským státem, Talibanem či islamistickými extremisty napojenými na al-Káidu. Podobně je tomu ve zhroutené Libyi.

Na útěku před válečnými konflikty a často i hrozbou fyzické likvidace ze strany islamistů je proto dnes odhadem více než deset milionů lidí. Většina z nich je stále v uprchlických táborech v sousedních zemích, ale postupně hledají možnost, jak najít azyl v bohaté Evropě.

## 4 Malé kompetence Bruselu

Není to tak, že by Evropská komise a další unijní orgány nic nedělaly. Plán, který navrhla Evropská komi-

se, byl však příliš ambiciózní. Přerozdělování uprchlíků podle klíče, který bral v úvahu i ekonomické podmínky daných zemí, byl členskými státy odmítnut. Členské státy také neplní unijní smlouvy, například Dublinský protokol.

Uprchlíká krize se tak stává ještě chaotičtější, než by byla, pokud by členské státy alespoň dodržovaly už dohodnutá pravidla. Na pomalosti, malé solidaritě a rozdílných názorech členských zemí také ztroskotávají snahy vyslat na hranice Schengenu společné policejní či vojenské síly.

## 5 Protiuprchlická psychóza sílí

Přes zrychlující se proud utečenců, hlavně směrem z Balkánu, je zatím situace zvládnutelná. Populistické politické síly však uprchlické téma zneužívají a líčí už teď jako katastrofu. To se pak odráží i v přístupu seriálních evropských politiků, kteří ze strachu o voličské hlasy dávají od uprchlíků ruce pryč.